

la pēbit ad collū sp mīitit pcedē
alias oues: a reputat se melioze
Ita quantumcūq; hō humilis: si
collo suo nola supbie appendit:
se exaltat. **I**te videm⁹ q; lig putri
da a vermes de nocte splendet: a in
die nō. hoc ē in die iudicii qñ oīē
sol iusticie. **I**tem destruit sepe su
pbia hōiem in corpe. in aīa a in re
bus. **H**ui⁹ legimus figuram. iiii.
R. xij. Moab rex ignobilis scēpfit
ad iorā. **V**eni a videam⁹ nos mu
tuo a da mihi filiā tuā. **T**unc rex
isrl nobilis a potens rescripfit ei
risorie in patolis **C**ardo illa hba
scripfit cedro in libano. **D**es mihi
filiā tuam. **C**edrus de libano vēit
a duocauit in potentia sua omēs
bestias campi a coulcauerūt ear
dīmē: a ad nichilū redactus ē car
do **E**t istam pabolam rescripfit vt
attenderet de sua supbia si noluit
acquiescere. **T**ādē venit rex isrl
cū potentia mag⁹ a regionē cardi
nis destruxit a ipsū interfecit. **I**ta
moraliter cardo ē superbi hō stās
in cāpo h⁹ mundi. **C**ū em floret in
fortuna credit se deo assilari. **S**cri
bit g; ad cedrū in monte libano a
ad xp̄m **D**a mihi filiā a gloriā in
hoc mundo: in futurū credens per
supbiā gloriā eternā acquirere.
S cedrus de libano a xp̄s duocat
oēs bestias fere a spūs malignos
a dat eis ptatem: vt cardinem in
cāpo supbie stantē coulcent. **H** p
morte a miseriā: a in futuro p eter
nā damnationē. **E**t iō oīnando

oibus supbis dicit p̄lta in p̄s.
Vos at sic vn⁹ de principib⁹ cade
tis. q; sic ille p̄nceps superbi⁹ luci
fer cecidit a ille supbi⁹ moab rex:
ita oēs supbi. **I**deo quo ad thēa.
Qui se humiliat exaltabit aē.

Dñca. xij.

Sermo. liij.

Vidēs fec̄ audire **Matth.**
vii. **N**ō q; sicut videm⁹ v
num qd op⁹ laudat su
um factore. q; si opus ē bonū: tūc
q; inspicit dicit. **O** q; bon⁹ a subtil
ē ille artifex q; fecit hoc op⁹. **S** si
opus ē nullius valoris: tūc vitu
perat suū artificē ita q; q; inspicit
dicit. **Q**ualis ignarus fecit hoc o
p⁹. **I**ta carissimū tria opa subtili
a a pulera q; videm⁹ ad oculū lau
dant suū opificē q; ē de⁹ creator oī
um **P**rimū est opus creatōis qd
fecit valde potēter. s. creatō celū a
terrā a mare. mōtes aē. a oīa q; in
eis sūt. in hoc ope latet sua poten
tia. **Vñ aug.** **S**i viderem aliquem
opificē q; tale celū. talem terram a
talīa q; in eis sūt posset facē: vere
vllē dicere q; eēt de⁹ **S** ex q; null⁹
hō p̄t talia facere: merito d; hō de
um laudare. d. bene oīa fecit. **S**e
cundū opus ē ordīnatis: a hoc
fecit valde subtilē. sicut videm⁹ q;
ordīnat sidera in celo. a planetas
solem a lunā q; tenēt cursū suū in
sp̄eris subtilib⁹ ascendētes a descē
dētes. eos redeūtes diem a noctem

estate a hyeme: que oia subtilit
ordinavit. **Vñ ps.** Benedicite v
laudate omnia opa dñi domino
laudate **et.** Tercium est op⁹ sa
nacōis: a hoc fecit misericorditer.
Vñde ap^{ls} ad titū. Non ex operi
bus iusticie q̄ fecimus nos. s̄ fm
suā misericordiā saluos nos fecit
deus p redempcōem a sanacōem
corp^{is} a anime a de hñs loquit^r in
euangelio hodierno. **Euangelium.**
Exiens ihesus de sim⁹ tiri illi⁹
regionis vbi p̄dicauit a infirmos
sanauit. Et venit p siddonem p illā
regionem. et venit ad mare gali
lee inter medios fines decapoleos
a decē ciuitatū que iacuerūt circa
illud mare. Et cū ibi venit ad maē
adducunt ei hōiem mutū a surdū
Et amici ei⁹ rogabāt eū vt manū
sibi imponat. Et dñs misericordia
mot⁹ eduxit eū de turba seorsuz
sepatum a misit digitos in aures
ei⁹. a accepit de salua oris: a teti
git linguam ei⁹. vñde suspiciens
in celū ihesus ingemuīt: a ait illi.
Effeta a aperire. a statī apte sunt
aures ei⁹ a solutū est vñculū ling
ue eius a loquebatur recte. Et pre
cepit illis ihs ne alicui dicerent.
dans nobis exemplū q̄ de bonis
operib⁹ non temus vanam glori
am querere. Quanto eis precipie
bat: tanto plus predicabāt: a eo
mag⁹ ammirabant dicētes. Bene
oia fecit surdos fecit audire a mu
tos loqui. Et sic patet euangelium.
Quo ad thema. Surdos fecit au

dire. Nō q̄q̄tilor sunt voces q̄s d⁹
q̄libet peccator audire. **Prima vox**
est oīnantū. **Secunda vox** est p
dicantium. **tercia vox** est claman
tium. **quarta vox** est r̄suscitantū
De prima voce dico q̄ quilibet pec
cator debet audire vocem commi
nantium. **Vñde in ps.** Vox domi
ni super aquas deus manifeste re
mit. aut de⁹ maiestatis intonuit.
Per aquas nota pplū h⁹ mun
di. q̄ sicut aqua fluit a refluit dic
ac node a nunq̄ quiescit. Ita po
pulus huius mundi vnus nasci
tur. alius moritur donec reuertā
tur in terram. Quomodo autem
dominus aperiat aures surdoru
peccatorum p vocem comminan
tem tanq̄ vocem tonitruī magni:
patet in apocalip^{si}. **Vñde iohan
nes.** Vidi angelum de celo veniē
tem a clamantem. a post q̄ clama
uit septē tonitrua dederunt voces
suas. Ita moraliter angelus est
cristus qui clamat peccatoribus
vt penitentiam agant in hoc mū
do. a post ipsum clamant septem
voces tonitruorum. **Prima vox**
tonitruī est plaga huius mundi
per famem. per pestilentiam. a p
guerras que de celo emittuntur
ad comminandum peccatori **Vñ
de in psalmo.** Etenim sagitte tue
transierunt: a vox tonitruī tui in
rota. Rota significat mundū qui
mundus ad modum rote voluit
in instabilitate sagitte sue. Tran
sit terram tribulando. **Et vox illi⁹**

tonitruū sonat p̄dōribz om̄inādō
Vñ dicūt naturales q̄ oēs creatu
re timent tonitruū. **Nā** pisces va
dunt ad p̄fundū maris nō se mo
uere audētes **Bestie** filiarz fugiūt
ad latibula. **q̄** aues se abscondūt ī
cauernis **q̄** scissuris petraz: **h̄** sol⁹
miser p̄dōr non audit: nec timet
vt fugiat a p̄dō. **q̄** sic p̄ p̄ma vox
Secda vox tonitruū ē fraus **q̄** dolus
q̄ detractio q̄ iam tōtam terrā ocu
tiunt **Vñ iherē.** Oīs amīcus frau
dulenter incedit **De ista** voce toni
trui dic̄ ioh̄. ī ap̄o. Venit ange
lus de celo **q̄** misit voces horribiles
q̄ tonitrua ī terrā **q̄** diuisit terraz
Ista vox horribilis ē fraus **q̄** men
daciū. diuisit terrā ī tres p̄tes. **l.**
ī iudeos. paganos **q̄** malos xp̄i
anos: quī oēs ī fraude **q̄** dolo vi
uunt ī terra. **Tercia** vox tonitruū
ē breuitas vite **Quanto** magis hō
delet timere talem incertitudinē vi
te q̄ tonitruū vocē. **Vñ de eccl̄.** **S**be
imiquoz sic fluiuius expectabunt
q̄ sic tonitruū magnum dissipat
pluuīā. ita breuitas dissipat oēs
res temporales **q̄** corpus **q̄** animaz
quā possidebat. **Quarta** vox toni
trui est horribilitas mortis. **Nam**
qñ videmus mori magnū vel ma
iorem nobis: tunc p̄cutit vox toni
trui ad aures nostras dicēs. **Ecce**
sicut ille moriet̄ tu morieris. dispo
ne res tuas. **q̄** cū illud tonitruum
p̄cutit oīa membra tangit. **Nam**
occultis viz neruis ī capite. **Vñ**
p̄s. **Dñm** formidabūt aduersarij

eius! **q̄** sup ipsos ī celo tonabit
Quinto vox tonitruū est iudicij p
mitas. **Nā** cit⁹ venit ad nos dñs ī
ictu oculi tempe mortis. **Vñ ī li**
bro iester **Vidi** tonitruū ī som
nis ita magnuz q̄ capilli capitis
mei horruerūt **Sexto** vox tonitruū
ē iudicis strenuitas **Vñ math̄.**
Cū venerit filius hoīs ī sede maie
statis sue. tunc tonat vox maiesta
tis sue terribile verbū **Ite** maledi
cti ī ignē eternū. **De isto** tonitru
o ait dauid ī p̄s. **Tonabit** de ce
lo dñs **q̄** altissim⁹ dedit vocē suam
grandē **q̄** carbonēs ignis. **Sep̄tia**
vox tonitruū ē penaz perpetuitas
q̄ nunq̄ hēbunt finē **Nā** q̄ dñi do
min⁹ ē ī celo tā dñi durabit ista
pena. **Vñ de p̄sa.** **Dñs** exercituum
visitabit terrā infernoz **q̄** toni
truo vniūq̄ dando fm̄ opa sua
Et hec est vox om̄inātium. quam
p̄dōres nolūt audire vt emendēt
statum eoz. **Secunda** est vox pre
dicantium quī predicāt verbum
dei **Ista** assimulant̄ voci tube **Vñ**
dic̄ dñs ad p̄phetam ysayā pre
dicantem. **Quasi** tuba exaltavocē
tuam: **q̄** annūcia populo meo sce
lera eoz. **Item ioh̄elis.** **Canite** tu
ba ī sp̄o ouocate cetū **q̄** tubā **h̄**
legim⁹ figurā nūi. x. **Dixit** dñs ad
moysē qñ nō hūerunt cāpanas
Fac tibi tubas duas p̄pter q̄tuor
causas. **Primo** qñ populus debz
pugnare cōtra inimicos: tunc tu
bis facies dangorem vt populus
anime. **Secundo** qñ populus de

let venire ad festū tūc fac sonum
 ut populus veniat ad officiū dei.
Tercio qñ aliquis vis populo in
 timare qđ facere deant aut vitare
Quarto qñ reus debet mori p suo
 delicto tunc fac populum vocari
 Ita spūaliter. **Predicator** vbi dei
 debet habere duas tubas. **Vna** ē
 predicatio. secunda est scā vita et
 qđ ore predicit: exemplis oñdat.
Et illas tubas dēt habere ppter q
 tuor causas. **Primo** ad vocāndum
 populū ad bellū spūale vt animē
 tur pusillānimes in bonis opib⁹.
 vt viriliter pugnent cōi mundū
 dyabolū et ppiam carnē. **Secūda**
 vt populus se prepet ad festū fu
 turę eterne glorie. **Nam** si anima
 peccatrix ibi venerit non hñs ves
 tem nuptialem audiet a rege ef
 no. **Quō** huc intraſti vbi ē vestis
 virtutū quā tibi cōmisi in baptis
 mo. **Vnde sequit̃.** Eijcietur in tene
 bras interiores. **Tercio** d; hñe p
 dicator vocē tubalē in predicādo.
 vt vocet populū et dicat quid de
 beat vitare et opari. **Quarto** qñ re
 us d; occidi tūc tuba dangebāt.
 Ita predicator dēt tuba vocis sue
 clamare reū et peccatōrē eternalit̃
 damnari nisi agat pñiam. **Et sic**
 p; secūda vox. **Tercia** ē vox cla
 mātiū. **Nā** vox pñiā clamantiū
 est diūsa et multiplex. **Et specialit̃**
 quinq; voces sunt pñiā. **¶ Cla**
 māti ad dñm de terra cōmina qñq;
Vfura. 30 dōma. m̃ces. homicida q;
preda. **Primo** clamat p vīdīcta

vfura q a pauperib⁹ epigit. **Iā** ali
 q exponūt pecuniā pauperib⁹ ac
 cōmōdādo. meli⁹ eēt q precipient a
 iuris q tñ in ebdomada recipe
 rent de vna marca vñū denariū. **S**
 p̃ian⁹ vfurari⁹ accipit solidum.
Vñ vfura in antiq lege erat phi
 bita. **P̃s.** Qui pecuniā suā nō de
 dit ad vfurā: et munera sup inno
 cētes nō accepit. **Cū** enī paupes
 ita tribulant tūc clamor ad dñm
 vadit. **Vnde p̃sa. xij.** Clamabūt
 ad dñm a facie tribulantis et mit
 tet eis pugnātorem q luteret eos
Secundū peccatū clamat ad dñm
 vij homicidū p vīdīcta. **Vnde**
 ait dñs ad cayn. **Vbi** est fr̃ tuus
 abel. **q** vox sang̃nis eius clamat
 ad me de terra. q aperuit os suū
 et accepit sanguinē ei⁹. **Male** dēs
 sis sup terrā. **Nā** homicida peccat
 occidēdo oītra om̃ē crea turā. **Nā**
 hō ē dignissima creatura oīm cre
 aturaz et dñs tot⁹ terre. **vtz in p̃s**
Oīa subie. sub pe. eius. **Et** oīs crea
 tura clamat oītra homicidā p vī
 dīcta nisi agat pñiam. et de⁹ desce
 dit et vīdicat. **Nam** phibuit hōi
 cidium in decē preceptis. **et sic** cla
 mat vox sang̃nis nisi sang̃s xp̃i
 clamaret p mīa. **Sic** dēt **ap̃os.** Sic
 sang̃s hūan⁹ clamat p vīdīcta:
 ita sāguis ē p mīa. **Alioquin** de⁹
 iam destruxisset totū mundū. **Iā**
 mīseābilis fundit iam sang̃s hu
 man⁹. **P̃s.** Effuderunt sanguine;
 velut aquā in circuitu. **Tercium**
 peccatū clamat voce sua: et ē mer

res retenta **Vñ** iacob? **M**erces ope
rationū q̄ messuerūt terrā retenta ē
eis. clamat ad dñm: clamor eius
in aures dñi saba oth itronit.
Quētz p̄dñm qđ vōce sua clamat ē
oppressio viduaz a orphanor.
Eccl. xxxv Dñs nō despiciet pupi
los viduaz a orphanor. **Nā** si le
seris eos vt lacrimenē a clamēt ta
lis clamor ascēbit vsq; ad celū: et
dñs exaudiet a vīdicet. **Q**uintū
p̄dñm clamans ē mutū a luxuria i
ordīata q̄ iam regnat p totū mū
dū. **Vñ** gen. xviij. dixit dñs ad a
brahā. Clamor zōdome a gomor
re multiplicatus ē nimis: a p̄dñm
eorū aggrauatū ē a descendā a de
lebo eos. **Et sequit** **P**hiit dñs sup
zōdomā a gomorrā sulphur a ig
nē. **Sed** heu iā totus mund⁹ venit
ad talem statū. q̄cqd clamāt hec
quinq; s. sangs human⁹. v̄fura.
zōdoma. merces retenta a vōx pre
dicantiū a omīnantū. hōies surdi
sunt a nō curant. **Ex** q̄ istas vōces
clamantes nō curant: o; eos audi
re quartam vōcē viz resuscitantiū
que sequit. **Q**uartavox est resusci
tantiū. hec vōx est valde horribilis
Clamat nāq; xp̄us ad modū leo
nis q̄ nos resuscitabit. **Nā** leo qñ
parit filios suos mortui sunt: tunc
prima die clamat. secūda die cla
mat. **S; tertia** die audiūt a resusci
gunt. **I**ta xp̄s clamat prima die
sue predicacōis si non audīim⁹
Clamauit secūda die in cruce a non
audīim⁹ **S; clamabit** tertia die

viz in die iudiciū a o; nos audire
siue volum⁹ siue non. **I**te clamat
vōx angelor. **Surgite** mortui: ve
nite ad iudiciū. vt; in euange
lio math. **M**ittet fili⁹ hōis ange
los suos a colliget a q̄tuor p̄tib⁹
mu n̄di: a tūc surdos fac̄ audire.
Nā aliq̄ sunt si possent obstruere
aures: libenter facerent. **S; illud**
o; vtra qđ nullū ē remediū. **T**unc
plangēt se omnes trib⁹ terre **Vñ**
ysa. **E**xpergis cinīm a vigilate qui
dormitis in puluere terre. **E**rgo q̄
ad thēma. **S**urdos fecit audire. a
mutos loq̄

Om̄ia. xiii.

Sermo. liij.

Bati oculi q̄ vidēt q̄ vōs vi
detis. **Luce. x.** **D**icit enī in
re; natura q̄aqla solem
i splendore suo clarissimis oculis
clare intuet a nō reūterat ocul
los. **Q**uō mag⁹ verus sol de⁹ ocul
los mentis pōt delectatē a suauita
tem cordis inducere **E**t ad hoc faci
endum tria requirunt: q̄ oculis
naturalibus delectationē inducēt
Primū est qñ res quā videt ocul⁹
sit speciosa a delectabilis: tūc ocul⁹
delectat. **S**ecūm est qñ mediū de
ducēs visū fuerit clar⁹. q̄ i medio
tenebrarū nō pōt clare res specio
sa ītueri seu dirigi ad clarā rē. **I**ō
hō hñs debiles oculos nō pōt tene
fustmē lucē. **I**ta tria sūt q̄ oculos
mētis delectāt. **P**rimū ē res speci
osa que est ipse deus. **Vñ** p̄. **S**
Speciosus forma pre filiis hōim